

JOAN
BROSSA

POETA DE LA IMATGE

PROJECTE EDUCATIU
[dossier per a docents]

Alba Cuñé, Experimentem amb l'art

Exposició itinerant (2005-2007)

ÍNDEX

[A] PRESENTACIÓ	3
[B] PROJECTE EDUCATIU	5
Visita dinamitzada	7
Educació infantil	7
Educació primària, secundària, batxillerats, cicles formatius, educació especial i grups d'adults	8
Espai experimental	9
Educació infantil	10
Educació primària	10
Educació secundària, batxillerats, cicles formatius, educació especial i grups d'adults	10
[C] ANNEX [metodologia d'Experimentem amb l'art]	11

[A] PRESENTACIÓ

«**Joan Brossa, poeta de la imatge**» tracta de presentar els aspectes més significatius de la creació d'aquest artista i posar en relleu la imaginació i l'agudesesa del seu pensament. D'entre els mecanismes creatius habituals de Brossa, l'exposició en destaca els següents: **les lletres de l'alfabet, la transformació, el pas del temps, el subterfugi i la màgia, les associacions i la crítica de l'entorn.**

A banda de la creació plàstica, representada per catorze **poemes objecte** i dotze **litografies**, l'exposició també vol mostrar de manera representativa el treball i la comprensió transversal de l'art de Brossa. És per això que també inclou dues **pel·lícules** –dirigides per Pere Portabella i Frederic Amat, respectivament– i un **espai de documentació** –amb obres literàries, estudis, catàlegs i vídeos–, i ofereix als ajuntaments una sèrie d'**activitats paral·leles**, com ara recitals i espectacles escènics. Tot plegat, juntament amb un **servei educatiu** dissenyat i produït específicament per a aquesta exposició, pretén apropar l'espectador, aportant-li eines de coneixement, contextualització i anàlisi, al món tan divers i a la vegada d'una coherència aclaparadora d'un poeta que va ser un artista complet.

Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998), sol·licitat per galeries, centres, fires i museus d'art de tot el món, és considerat un dels artistes més rellevants del seu temps. L'any 1988 rep la medalla Picasso de la UNESCO a París. Va ser triat per representar Espanya en els principals certàmens internacionals, com ara les biennals de Venècia (1997) i de São Paulo (1994), i va rebre el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya (1992). Interessat en l'art de la seva època, Brossa va establir lligams amb diverses generacions de pintors; en primer lloc amb Joan Miró, amb qui va col·laborar més d'una vegada, i també amb Tàpies i Joan Ponç, amb els quals va fundar la revista *Dau al Set*.

Una de les característiques principals de Brossa és que per a ell no existeixen els gèneres ni les fronteres entre les arts. Considerava que la poesia no era de domini exclusiu de la paraula, sinó que es podia fer poesia amb imatges, amb objectes o amb instal·lacions. I quan deia *imatge* tant es referia a la imatge estàtica en dues dimensions, com a la imatge seriada de l'obra gràfica o a la imatge filmada. És per això que sovint se l'anomena *poeta de la paraula i de la imatge*. De fet, ell sempre ho va dir i repetir: «Sóc dels qui creuen que el fenomen artístic és una unitat total en què les diverses arts volen dir mitjans diferents d'expressió d'una realitat idèntica.» I, encara: «Les formes d'expressió artística són cares d'una mateixa piràmide i es troben en el punt més elevat.»

Aquest afany de dissoldre les fronteres entre les arts acostava l'expressió visual de Joan Brossa, tot i la seva particularitat, al si d'una generació que va sorgir a la dècada dels anys seixanta i setanta del s. xx que defensava el dret d'alliberar la plàstica de la submissió a la tècnica i a la temàtica. Així, la seva producció abasta una visió plena del món i de les coses, una visió compromesa amb el

seu temps, que no tem el recurs a la ironia o a la sàtira, però que mai no abandona el lirisme, perquè tot ho observa amb la lent de poeta.

Per a **Experimentem amb l'art**, l'obra de Brossa obre un món on vida i obra es fonen en un llarg viatge. Hi regna la importància pel compromís social, pel joc, la màgia i l'humor, pel cinema, el teatre, etc. El principal protagonista és la lletra, que s'emancipa de la paraula i és el principal mitjà d'expressió. L'alfabet és la base de la majoria dels seus poemes corporis, tot un món que es tradueix en poesia visual, objectual i escènica. El joc sempre hi és present, tant per l'afecció de Brossa als jocs infantils, als jocs de taula o als jocs de mans, els quals vénen reflectits en formes diverses de la seva poesia, com pel mateix concepte poètic brossià en el qual el lector o l'espectador ha d'acabar de realitzar la proposta llençada. El joc transcendeix i forma part de l'experimentació constant del poeta. Per Brossa, en el joc hi ha atzar i intel·ligència. Brossa provoca ironia: en els contrastos, en paradoxes absurdes, en les transcripcions de documents aïllats del seu context que evidencien l'absurd de la seva formulació, jocs amb el llenguatge que produeixen un efecte sorpresa; treballa a partir de l'inesperat i de la contradicció. L'humor i la ironia fan de peanya de la seva poesia. L'atzar també hi juga un paper fonamental.

L'artista utilitza com a mètode la dualitat, amb dos objectes, dues imatges, dos conceptes, etc., els barreja i despulla de funció, trasllada el codi per buscar el moment exacte en què es troben, amb l'objectiu d'aconseguir la màxima simplicitat i de trobar el punt just i la unitat. Per aconseguir-ho, treballa dos aspectes: la proximitat i la quotidianitat. El resultat de l'obra té quelcom d'enigma. Brossa actua sobre la realitat utilitzant l'absurd i la sorpresa amb la intenció de propiciar una atmosfera inquieta. El poema es converteix en un acte de comunicació on l'emissor proposa al receptor una reflexió contínua sobre l'essència dels objectes més quotidians i la funció de les paraules; el poeta ens proposa un reaprendre a mirar: «El poema visual no és dibuix ni pintura, sinó un servei a la comunicació. Un intent ben típic al nostre temps en què la funció de la imatge ha adquirit una gran importància. Això permet al poeta eludir la limitació de l'idioma i mudar de suport.»

[B] PROJECTE EDUCATIU

«L'ofici del poeta és lluitar contra l'opacitat del món. Els materials que el poeta fabrica esmolen els sentits i la mirada i retornen a la percepció un paper actiu.»

Dins l'article de Joan Casas «Joan Brossa o els significats de la insignificància» del núm. 12 de la revista *Pausa*, [Barcelona: Sala Beckett, 1992]

Aquest projecte educatiu està pensat per acostar l'obra i la personalitat del poeta al públic de totes les edats. La proposta planteja una activitat que es desenvolupa en dues vessants:

- Visita dinamitzada: el diàleg entre les obres i l'espectador
- Espai experimental: l'experimentació creativa a la mateixa sala

Durada

- Educació infantil: sessions d'una hora.
- Educació primària, secundària, batxillerats, cicles formatius, educació especial i grups d'adults: sessions d'una hora i mitja

Quins són els objectius generals d'aquest projecte educatiu?

- Entendre les possibilitats expressives de l'obra de Brossa. L'alfabet com a llenguatge, com a grafia; la lletra com a principal mitjà d'expressió que s'emancipa de la paraula.
- Establir relacions entre l'obra que presenta l'exposició i la realitat actual. Parlar del compromís politico-social del poeta, de la seva preocupació per les desigualtats socials del país, per la llibertat, per la hipocresia dominant, per l'alienació de l'home mitjançant el futbol o la televisió.
- Treballar l'associació d'objectes, de conceptes, d'imatges, de paraules.
- Fer incidència en el procés de treball de l'artista i la seva utilització constant de la dualitat: dos objectes, dues imatges, dos conceptes, interrelacionats per tal de trobar el punt just, el moment exacte en què es troben.
- Abocar una actitud permanent d'exploració i experimentació, tenir el joc com a referent.
- Reflexionar sobre la cultura popular com a eina de treball de l'artista. Tenir en compte els dos aspectes utilitzats per l'artista: la proximitat i la quotidianitat.
- Treballar la descontextualització, el canvi de funció, el despullament del llenguatge, per ampliar la capacitat de lectura. Joan Brossa volia esmolar els sentits i la mirada. Donar a la percepció un paper actiu, mirar allò que per a molts és transparent.
- Buscar la quarta dimensió del llenguatge visual.
- Reflexionar sobre el que és essencial, sobre el concepte de mínim, sobre la simplicitat màxima.
- Conèixer els referents constants que han marcat tant la personalitat com l'obra de Brossa: el surrealisme, la música de Wagner, el transformisme de

Fregoli, els consells de J. V. Foix, l'amistat amb Joan Prats, la relació amb Joan Miró, etc.

Tots aquests objectius són generals per a totes les edats. L'educador, però, incideix de manera diferent segons l'edat i adequa el llenguatge i els continguts segons la tipologia d'espectador.

En quins conceptes s'incideix?

[1] Brossa i les imatges hipnagògiques¹

Parlarem de la influència del surrealisme i el dadaisme en l'obra de Joan Brossa. De com el va afectar la Guerra Civil, el servei militar, amb relació a aquests primers poemes. De com sempre està present la consciència politicosocial en la seva obra. L'automatisme i les imatges hipnagògiques són els primers processos experimentals que practica en la seva joventut. Parlarem de la influència de J. V. Foix, gràcies al qual s'introdueix al món de la mètrica. Brossa va arribar a utilitzar imatges hipnagògiques amb la mètrica més tradicional.

[2] Brossa i el seu interès politicosocial

Parlarem de com els seus ideals es manifesten en la seva obra poètica, tant en odes i sonets com en les obres de teatre, poemes visuals, etc. Joan Brossa es defineix com un home d'esquerres, defensor de la llengua catalana, sempre amb una visió crítica pel que fa a les convencions socials com ara el matrimoni, la religió, la burgesia, el patriotisme, etc. Per Brossa vida i obra van units. Com ell deia: «El meu mètode de treball és la vida»; no suporta el conformisme, defensa la llibertat de fets, de pensament, de sentiment, és a dir, de viure. Reflexionarem de com per a Brossa els poemes visuals, els poemes objecte són escoles de llibertat.

[3] Brossa i la poesia visual i objectual

Parlarem de l'art de la combinatòria, de com Brossa utilitza sempre dos elements, dos objectes, dues paraules, dues imatges, dos conceptes, de procedència quotidiana, i potencia la seva relació en totes les seves possibilitats i obté com a resultat un nou objecte poema. Reflexionarem de com l'obra de Brossa és plena de referències a la visualitat. Podem trobar els seus poemes experimentals de tipus cal·ligràfic, els objectes trobats i dotats de nous significats, sempre amb el protagonisme de l'atzar, la sorpresa, la ironia, etc., per tal d'impregnar les peces d'una atmosfera inquietant. Veurem com la seva obra és escola de la mirada, fa implicar l'espectador, el sorprèn i l'incita a pensar, a treballar, a resoldre l'enigma que planteja, a fer lectura visual.

[4] Brossa i la poesia escènica, les obres de teatre i guions de cinema

Parlarem d'accions espectacle, de gèneres parateatral, de poemes escènics, d'obres de teatre. Veurem que es tracta d'obres molt experimentals i amb una temàtica molt compromesa amb la realitat, on trenca amb totes les convencions pròpies de l'espectacle. El món del cinema també hi és present; ho veiem en

1. Al·lucinació en forma de falses percepcions que apareixen quan l'individu està a punt de dormir, TERMCAT, Centre de Terminologia, www.termcat.net.

molts poemes que tenen una visió inquietant de la realitat, i també formalment per la disposició en seqüències.

[5] Brossa i la màgia, prestidigitació, ocultisme

La seva gran afeció per aquests temes es veu reflectida en la seva obra. Brossa evoca aquest món màgic amb gran simplicitat i deixa de banda la gran càrrega anecdòtica.

[6] Brossa i els poemes corporis

Es tracta d'intervencions en l'espai urbà, amb les quals parlarem d'escultura pública, com ara el *Poema visual transitable* (1984), al velòdrom de la Vall d'Hebron d'Horta de Barcelona, o *Bàrcino* (1991-1994), a la plaça Nova de Barcelona. Brossa arranca la lletra i la paraula de la superfície plana dels llibres i les situa en els espais verticals dels carrers, on adquireixen la tridimensionalitat.

[7] Brossa i el procediment de treball

Parlarem de la seva manera de treballar per contrast de concepte, de materials, de mesures; per afinitat, per combinatòria, on l'un complementa simbòlicament l'altre; per associació, per desfuncionalització dels objectes, com per exemple l'obra *Eina morta* (1988) de l'exposició, que consisteix en unes tisores tallades, i el gust pels objectes pobres d'ús quotidià; per metàfores amb el color i la forma com quan utilitza confeti en lloc de neu; per temàtica, com quan tracta les lletres com a éssers animats; per joc de sinèctiques i metonímies; per missatge polític (present directament o indirecta) i la seva visió crítica de les convencions socials, per exemple el matrimoni o la religió; per predilecció per l'altra cara, l'interior o l'exterior de caps, els objectes transparents, les aparicions i desaparicions, etc.

Com es desenvolupa l'activitat?

- **Visita dinamitzada**

Educació infantil

Per a aquestes edats s'ha escrit un conte i s'han triat unes obres determinades que serveixen per establir un recorregut per la sala adequat al nivell dels alumnes.

El conte de Joan Brossa, el poeta de la imatge

Hi havia una vegada una petita ciutat que es deia Alfabet. A la primera casa de la ciutat, hi vivia la lletra A. Era un diumenge al matí quan la lletra A, caminant i cantant, va travessar tota la ciutat fins a arribar a l'última casa; era molt bonica, tenia moltes flors a les finestres. La lletra A trucà al timbre i esperà que s'obris la porta. De seguida va sortir la seva millor amiga, la lletra Z. La lletra A i la lletra Z s'ho passaven tan bé juntes que sempre que podien anaven plegades a jugar, a passejar, al cinema, etc.

Aquesta vegada, la lletra A va convidar la Z a anar a veure una exposició. Havien d'agafar el tren per arribar a la ciutat de (nom del municipi) i anar a la sala (nom de l'espai), on exposava un gran amic seu: era el poeta Joan Brossa. A les parets hi havia retrats seus i d'altres habitants de la petita ciutat Alfabet. També hi havia retratats alguns objectes; totes aquestes obres recordaven els bons moments passats amb en Joan. La A i la Z creien que en Joan Brossa, a més de ser un gran escriptor, era un gran artista, i també un gran mag. Ho transformava tot: els objectes més coneguts canviaven de forma amb el seu joc. En Joan passava molts estius a la petita ciutat d'Alfabet, on s'inspirava i feia obra nova. Quan van entrar a l'exposició, el primer que la A i la Z van veure va ser aquells retrats de quan la A, les seves cosines i altres amics del barri jugaven a imitar el tren que passava per davant de casa seva. També hi havia la Z, amb la veïna X i la veïna Y jugant amb els estels. I van recordar aquell dia de festa major quan van pujar a les atraccions, i com n'era de divertida la balança, i la barca. I el dia que jugaren a fet a amagar. I l'ensurt que van tenir quan la O es va quedar atrapada dins l'ouera. Que n'eren de divertits tots aquests records. La A i la Z van acabar de mirar l'exposició i van decidir que hi tornarien amb la família. Quan sortien, van trobar una maleta i, com que eren molt curioses, la van obrir. A dins hi havia moltes més lletres com elles; era un nou truc d'en Joan, que els havia preparat una sorpresa. La A i la Z van entrar dins la maleta i van jugar una estona amb les seves noves companyes al joc de les FORMES.

Educació primària, secundària, batxillerats, cicles formatius, educació especial i grups d'adults

Durant la visita es realitzen un conjunt d'experiències que il·lustren el concepte de l'obra de Joan Brossa i tenen l'objectiu de **fer comprendre el procés de creació del poeta**. L'educador guia l'experiència, marca un camí, fa de mag, de poeta, d'enllaç entre l'obra i l'espectador. L'anomenem *personatge*. El seu treball ha de ser subtil i intuïtiu, ha d'insinuar, encaminar i conduir. Ha d'obrir tantes interpretacions com mirades hi hagi. Sense acotar les explicacions, ha de deixar via lliure per a la interpretació, el descobriment i el joc. El personatge porta un jersei similar als que portava Joan Brossa. Aquest, però, és especial: té moltes butxaques, que fan de contenidors dels materials amb els quals s'il·lustra l'exposició: jocs de màgia, objectes d'ús quotidià, paraules, etc. Tot està pensat per jugar amb els conceptes de l'obra que forma part de l'exposició i poder comprendre'n de manera dinàmica els continguts. Al llarg de la visita, el personatge obrirà camí amb el diàleg i propiciarà el clima adequat amb preguntes que generen conversa sobre les diferents lectures que poden sorgir dels poemes. La finalitat d'aquest diàleg és que a través de la pròpia experiència es puguin assolir els objectius plantejats en el projecte.

El recorregut vol ser dinàmic. El joc de cartes, les llibretes alfabet, la màgia, les veus dels participants amenitzaran el recorregut i convertiran la visita en un joc. Amb aquest joc, **el personatge adaptarà el seu llenguatge segons l'edat de l'espectador i les característiques del grup**.

Ens preguntarem:

Què hi veiem?

Quants elements hi intervenen?

Quina és la seva procedència?

Ens explica alguna història? Treballa sobre l'absurd?

Quins canvis de funció han sofert?

Reconeixem els elements? Ens són familiars?

• **Espai experimental**

D'una manera pràctica, experimentant amb uns materials concrets, s'acabaran de treballar els conceptes que s'han destacat durant la visita. Els participants tindran el seu propi espai d'expressió formal i conceptual per aportar la seva capacitat creativa.

Objectius

- Establir relacions entre els continguts de l'exposició i el treball pràctic.
- Establir relacions entre el procés de treball de l'artista i el dels participants a través de la proposta.
- Analitzar i interpretar els objectes. Veure les diferents lectures i relacions que cadascun dels participants pot tenir.
- Aprofundir en les possibilitats d'ús del material facilitat.
- Fer associacions dels objectes amb el significat, buscar-hi joc.
- Treballar a partir del llenguatge.
- Ampliar la mirada que tenen els participants envers els objectes, manipular-los per obtenir noves lectures.
- Treballar en grup.
- Establir diàleg i debat.

Desenvolupament

L'espai experimental ve determinat per una família de maletes plenes d'objectes. Treballaran a partir d'aquests elements. **ABZ és el nom del joc, i es tractarà de construir una frase enigma amb l'acció i els objectes.** Els objectes s'han triat pensant en totes les vessants de la personalitat de Brossa: la seva consciència social com a ciutadà de Catalunya, el seu pensament punyent, el seu compromís amb el país, amb els amics, amb la feina, amb la vida en si. Cal recalcar, també, el seu gran amor per la cultura popular, el cinema, la màgia, la prestidigitació, el teatre, el transformisme. Tot un món que sempre mira amb aquesta curiositat de nen. En resum, un home d'esquerres, crític, que va tenir el seu paper en la dictadura franquista, un home curiós, actiu; les seves eines són la quotidianitat, la ironia, el joc, l'atzar, la llibertat, etc., tot un llenguatge, un discurs que forma aquest món polifacètic i transversal de la vida i obra de Joan Brossa.

Educació infantil

L'espai experimental comença dins la mateixa visita. L'educador obre una maleta, treu el jersei i se'l posa. Es converteix en personatge. De les butxaques del jersei apareixen dos titelles, són la A i la Z, amb els quals s'explica el conte de Joan Brossa, el poeta de la imatge. Comença el recorregut i el diàleg amb les obres exposades. Quan s'acaba el conte, trobem en l'exposició una maleta plena de lletres imantades i pissarres amb les quals es treballarà; s'agruparan i es jugarà amb la possibilitat que aquestes esdevinguin noves formes. Amb tots els treballs es construirà un mural.

Educació primària

Amb uns elements triats per al joc i amb la construcció d'unes màscares, representaran darrere d'un teatrí seqüencial una frase per ser llegida horitzontalment i d'esquerra a dreta, seguint un ordre. Aquesta frase visual serà interpretada per la resta del grup. Es treballarà en tres grups (de dotze infants, com a màxim). Aquests grups els assignarà la carta que se'ls ha donat en començar l'activitat. El resultat servirà de reflexió sobre els conceptes tractats en l'exposició.

Educació secundària, batxillerats, cicles formatius, educació especial i grups d'adults

L'atzar, que ha marcat les cartes repartides en començar la visita, definirà els grups per al treball experimental: tres grans grups formats pel pal de la carta. Utilitzaran tots els elements que contenen les maletes per poder escriure la seva frase visual. El material de les maletes és comú. Per obtenir un objecte desitjat per més d'un grup, s'ha d'arribar a la negociació. Amb els elements es buscarà el joc, el canvi de funció; amb la combinatòria dels elements es dotarà de nova significació, tal com marquen els continguts de la visita. Com qui organitza un aparador, seleccionaran i organitzaran el material per donar un missatge que haurà de ser interpretat pels altres dos grups.

[C] ANNEX

[metodologia d'Experimentem amb l'art]

L'objectiu de la visita dinamitzada amb espai experimental és afavorir la comprensió de l'art en els diferents espais expositius (museus, galeries, sales d'exposicions, espai públic, etc.). Amb aquesta activitat, s'intenta acostar l'art a les persones i afavorir el contacte amb els processos creatius, amb els llenguatges i amb les mateixes eines de l'art per propiciar un millor coneixement de la creativitat contemporània i un sentit més crític i imaginatiu envers la realitat que ens envolta. La finalitat és estimular la capacitat creativa dels participants de totes les edats, i acostar-los als llenguatges artístics contemporanis. L'adquisició de coneixements es fa sempre a través de la intervenció dels nens, mitjançant un joc de pregunta-resposta que fomenti la capacitat d'anàlisi, la interpretació, la imaginació, la sensibilitat i la participació activa.

Objectius

- Apropar l'art contemporani al públic.
- Estimular i despertar la curiositat.
- Sensibilitzar cap al llenguatge plàstic de l'art contemporani.
- Despertar una actitud oberta, participativa i crítica.
- Habituar l'observació.
- Conscienciar dels missatges visuals presents en l'entorn.
- Potenciar el treball individual i de grup.
- Fer una recerca de les formes essencials.

Mètode

- Fer preguntes per fixar l'atenció en l'objecte obra.
- Donar els codis necessaris per entendre el treball dels artistes.
- Habituar l'espectador al llenguatge de les imatges.
- Introduir coneixements plàstics.
- Aproximar el coneixement a la quotidianitat de l'espectador.
- Potenciar la intuïció del públic.
- Manipular materials i descobrir les seves possibilitats expressives.
- Aprendre a través del joc.

Aquesta activitat es desenvolupa en dues vessants:

1. Visita dinamitzada: el diàleg entre les obres i l'espectador

Es fomenta la participació del públic, el diàleg, l'intercanvi d'impressions i sensacions, la reflexió, la intuïció, i es faciliten les eines necessàries per tal d'acostar l'espectador a una millor interpretació de les obres. És a dir, ens acostem al món de l'art interrogant-nos sobre les seves múltiples formes, els seus possibles significats i els diversos llenguatges que utilitza, però vinculant-lo sempre a una realitat propera a l'espectador.

Conceptes importants durant la visita:

- Estimular en els participants la capacitat d'observació i d'interpretació.
- Establir relacions entre les obres i la realitat de l'espectador.
- Introduir els coneixements plàstics i els codis necessaris per interpretar millor les obres.
- Acostar-nos al procés de l'artista.
- Fer servir l'estímul de la pregunta.

La utilització de la pregunta té diverses finalitats. D'una banda, ajuda a obrir les portes cap a aquests camins que l'art proposa i provoca en les persones que observen una reacció de recerca, manté l'atenció desperta i centrada en les obres i crea un contacte més proper. Les preguntes ens ajuden a fixar-nos en els detalls, a pensar artísticament i a fer més rica la participació dels espectadors. I de l'altra, l'estímul en forma de pregunta té, també, una altra finalitat i és la de no oblidar la subjectivitat d'aquell que s'enfronta a l'obra. La persona es converteix en subjecte actiu que observa, escolta, dedueix, raona les seves respostes i reflexiona sobre les dels altres. Mitjançant la seva sensibilitat i el seu pensament activats per la pregunta de l'artista, cada persona intueix o reconeix relacions que enllacen amb la seva experiència.

2. Espai experimental: l'experimentació creativa a la mateixa sala

El treball d'experimentació té com a objectiu aprofundir en alguns dels conceptes que planteja l'exposició mitjançant la mateixa pràctica dels assistents. Durant la visita o bé quan finalitza, el públic tindrà el seu espai d'expressió on podrà experimentar amb diferents materials i aportar, amb la seva acció creativa, una nova reflexió sobre els continguts de la visita. En aquest espai experimental, donem importància al mateix procés de treball, a la capacitat expressiva dels materials, a les reflexions que es generen de l'activitat i als lligams que s'estableixen amb l'exposició que ajuden a ampliar la comprensió dels processos de creació i que poden tenir continuïtat a l'aula. Podríem dir que són petites accions creatives que complementen l'activitat, en què el resultat és una conseqüència de les decisions que s'han pres.

Conceptes importants durant l'activitat:

- Estimular la capacitat creativa dels participants.
- Potenciar el treball en grup.
- Aprendre a raonar les pròpies accions.
- Experimentar amb la capacitat expressiva dels materials.

En acabar, l'educador o l'educadora facilita diferents propostes que poden tenir continuïtat a l'escola.

2005
ANY DEL
LIBRE
I LA LECTURA

Organització:

Amb el suport:

